

POSTANOWIENIE

Dnia 21 stycznia 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Paweł Czubik

w sprawie ze skargi M. F.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki
w postępowaniu przed Sądem Najwyższym w sprawie o sygn. II PO 3/19,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw
Publicznych w dniu 21 stycznia 2025 r.,

odrzuca skargę.

Ł.n

UZASADNIENIE

Pismem z 10 września 2024 r. M. F. (dalej: „Skarżąca”), reprezentowana
przez profesjonalnego pełnomocnika, złożyła skargę na przewlekłość postępowania
prowadzonego przed Sądem Najwyższym w sprawie o sygn. akt II PO 3/19
(wcześniej: II PO 2/19).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga podlega odrzuceniu.

Zgodnie z art. 3 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie
prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym
prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez
nieuzasadnionej zwłoki (t.j. Dz.U. 2023, poz. 1725; dalej: „u.s.p.p.”), uprawnionym

do wniesienia skargi jest: 1) w postępowaniu w sprawach o przestępstwa skarbowe i wykroczenia skarbowe - strona; 2) w postępowaniu w sprawach o wykroczenia - strona; 3) w postępowaniu w przedmiocie odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary - strona lub wnioskodawca; 4) w postępowaniu karnym - strona oraz pokrzywdzony, nawet jeśli nie jest stroną; 5) w postępowaniu cywilnym - strona, interwenient uboczny i uczestnik postępowania; 6) w postępowaniu sądowo-administracyjnym - skarżący oraz uczestnik postępowania na prawach strony; 7) w postępowaniu egzekucyjnym oraz w innym postępowaniu dotyczącym wykonania orzeczenia sądowego - strona oraz inna osoba realizująca swoje uprawnienia w tym postępowaniu.

Powyższy katalog postępowań, w których można wnieść skargę na przewlekłość, ma charakter zamknięty. W ocenie Sądu Najwyższego, sprawa II PO 3/19 wynikająca z powództwa M. F. przeciwko J. M. o ustalenie, że pozwany nie pozostaje (nie pozostawał) w stosunku służbowym sędziego Sądu Najwyższego ma charakter sprawy ustrojowej i wpisuje się w szeroko pojęty spór – motywowany względami politycznymi – o tzw. status sędziów. Tego rodzaju, osobliwe postępowanie, nie należy do grupy procedur, w których dopuszczalne jest wniesienie skargi na przewlekłość.

Wobec powyższego, Sąd Najwyższy, na podstawie art. 398⁶ § 3 w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c. w zw. z art. 8 ust. 2 u.s.p.p., orzekł, jak w sentencji.

ł.n

r.g.